

40 (280).
SİLVA D.NİN HİKÂYESİ
(1930, Samsun doğumlu)
KAYIPLARIMIZ

... Gaziantep Kilisesi vardı. Çanının indirilip camiye çevrildiğini gördük...

Adana'da ise camiye çevrilen Aziz Yahya Kilisesi'dir. Artık durumu siz tahmin edebilirsiniz... İçeri girmek istedik; ayakkabılarımızı çıkarıp öyle girdik. Her şey aynıydı; sadece sahn yoktu. Adı Yağ Camii olmuştu.

Kharberd'de [Harput] yedi tane köy vardı. Birinin adı Geğetsik'ti ["Güzel"]. O gerçekten de güzeldi. Dutlar olgunlaşmıştı; bu köyde doğa harikaydı...

"Büyük Elaz Otel"e indik. Biraz istirahat ettikten sonra aşağıya indik, Ermeni Kilisesini aramaya. Gidip otel çalışanına yaklaştım. O harika bir gençti. "Burada Ermeni kilisesi var mı?" diye sordum.

"Abla ben de Kürdüm. Kilise bitişiğimizdedir; şimdi un fabrikasına dönüştürülmüştür.

Gidip gördük ki, eski günlerden sadece süslemeli kapısı kalmış. Süt getiren bir adam gördüm ve "Beybaba eskiden burası neydi?" diye sordum.

"Ah kızım" dedi, "Bu Ermenilerin kilisesiydi. Ermeniler gittiler; bizimkiler de onu bu hale getirdiler."

Sonra başka bir kiliseye gittik. O da Süryanilerin kilisesiydi. Rahibe sordum: "Burda on-on beş Ermeni aile varmış, görebilir miyiz?"

Bize cevap vermedi. Telefon etti; 18 yaşında Ağavni isimli şişman bir kız geldi annesiyle. Bizi arabaya bindirip Kharberd'de dolaştırdılar ve ilginç bir biçimde inşa edilmiş olan kendi Aziz Meryem Ana kiliselerine götürdüler. Dağın içini oymuşlardı. Kiliseye girmek için yaklaşık otuz basamak indik; önümüzde harika bir kilise duruyordu...